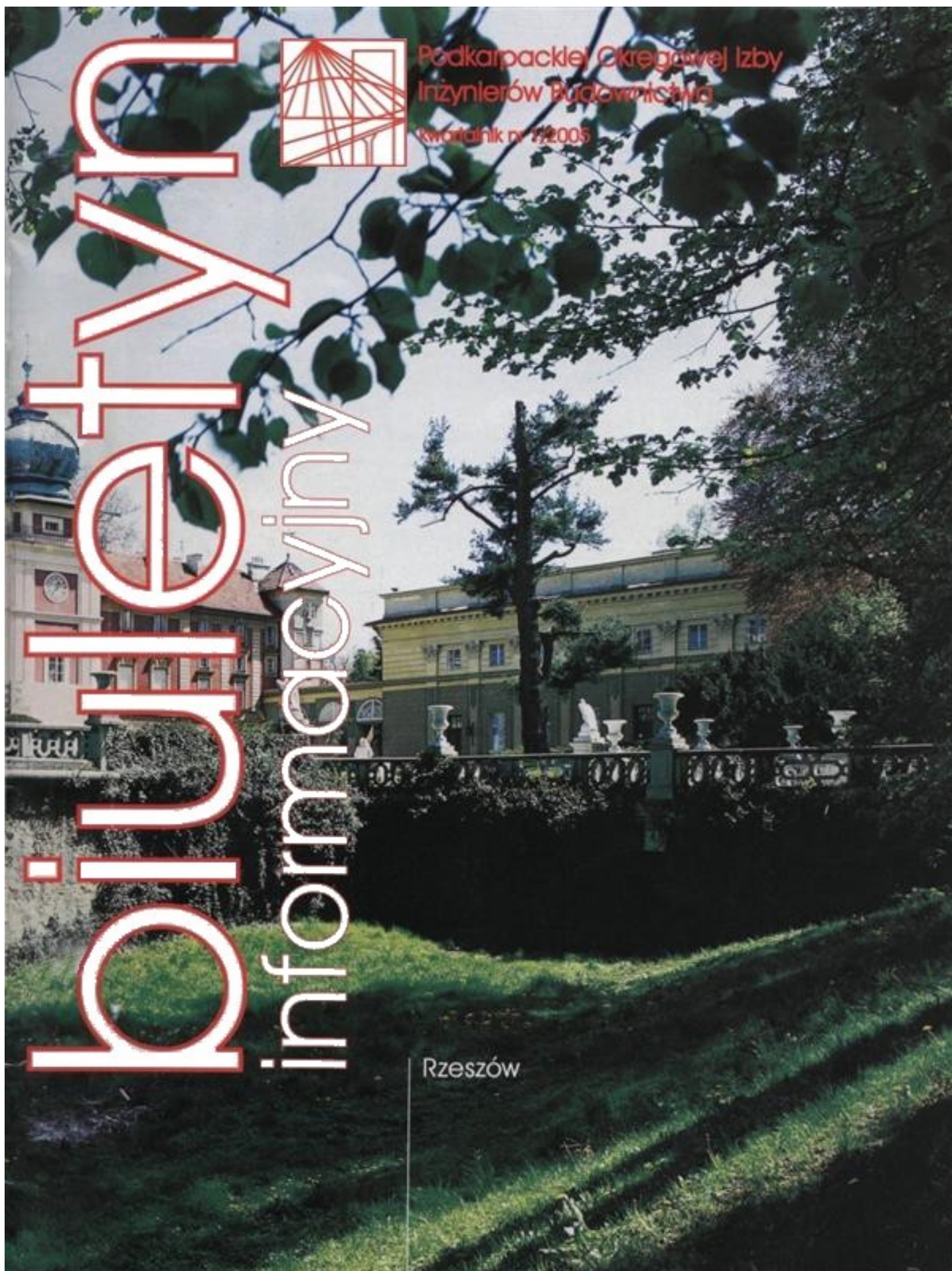

Podkarpackiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa

kwartalnik nr 7/2005

Aktualności

informacyjny

Rzeszów

biuletyn informacyjny nr 1/2005

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

KONTAKT

Podkarpacka Okręgowa
Izba Inżynierów
Budownictwa
ul. Słowackiego 20
35-060 Rzeszów

Sekretariat
Przewodniczący
tel. (017) 850 77 05
fax (017) 850 77 07
email: pdk@piib.org.pl

Kierownik Biura PDK OIIB
Uprawnienia Budowlane
i Rzecznictwo
tel. (017) 850 77 06

Biuro czynne
od poniedziałku
do czwartku
w godz. 7.30 – 15.30
w piątki Biuro nieczynne

Konto Podkarpackiej
Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa
PKO BP I O/Rzeszów
26 1020 4391 0000 6402 0002 7516

Biuletyn Informacyjny
Podkarpackiej Okręgowej
Izby Inżynierów
Budownictwa
wydanie kwartalne nr 1/2005

Opracowanie merytoryczne:
Podkarpacka Okręgowa
Izba Inżynierów Budownictwa

Opracowanie edytorskie
i graficzne:
Wydawnictwo EDYTOR
Rzeszów, ul. Słowackiego 24/49
e-mail: edytor@rze.pl
tel. (017) 862 67 91
tel. kom. 502 491 844
Nakład: 4 700 egz.
Fot. na okładce:
Muzeum-Zamek w Łańcucie

DYŻURY

W PODKARPACKIEJ OKRĘGOWEJ IZBIE INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA ul. SŁOWACKIEGO 20

Przewodniczący Podkarpackiej Okręgowej Rady
Izby Inżynierów Budownictwa dr inż. Jerzy Kerste
przyjmuje Członków Izby w sprawach skarg i wnio-
sków w **piątki w godz. od 13:00 do 15:00.**

Członkowie Prezydium Rady, pokój 607

- mgr inż. Adam Szalwa – wiceprzewodniczący;
środa od godz. 15:00 do 16:00
- inż. Stanisław Kwiecień – wiceprzewodniczący;
czwartek od godz. 14:00 do 15:00
- mgr inż. Henryk Miller – z-ca sekretarza;
poniedziałek od godz. 10:00 do 11:00
- mgr inż. Stefan Pacuła – skarbnik;
wtorek od godz. 14:00 do 15:00

Radca prawny, pokój 601

poniedziałki i czwartki od godz. 10:00 do 14:00

Dyżury komisji, pokój 601

Informacji i wyjaśnień Członkom Izby udzielają:

- mgr inż. Tadeusz Winnicki – przewodniczący Okrę-
gowej Komisji Doskonalenia Zawodowego;
wtorek od godz. 12:00 do 13:00
 - mgr inż. Ryszard Skiba – przewodniczący Okrę-
gowego Sądu Dyscyplinarnego;
czwartek od godz. 11:00 do 13:00
 - mgr inż. Adam Tarnawski – przewodniczący Okrę-
gowej Komisji Kwalifikacyjnej;
środa od godz. 9:00 do 10:00
 - mgr inż. Jerzy Lewiński – Okręgowy Rzecznik
Odpowiedzialności Zawodowej;
środa od godz. 14:00 do 15:00
- Elektromontaż oddział Sanok, ul. Matejki 7A**
lub pod numerami telefonu: tel. (013) 464 21 20,
kom. 0 601 444 978

Mile Koleżanki, Szanowni Koledzy!

*Wraz ze zbliżającymi się Świątami Wielkiej Nocy
Życzymy Państwu wiosennej radości i optymizmu, spokoju
i zapomnienia o smutkach oraz wszelkiej pomysłowości tak
w życiu rodzinnym jak i pracy zawodowej*

Rada i Pracownicy Biura

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

biuletyn informacyjny nr 1/2005

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

SKŁAD OSOBOWY ORGANÓW PODKARPACKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

RADA PDK OIIB

Jerzy Kerste
Przewodniczący
Stanisław Kwiecień
Wiceprzewodniczący
Adam Szalwa
Wiceprzewodniczący
Zbigniew Chrobak
Sekretarz
Henryk Miller
Zastępca sekretarza
Stefan Pacuła
Skarbnik
Grzegorz Bajorek
Członek
Mieczysław Furtak
Członek
Wiesław Kaczor
Członek
Bogusław Kubit
Członek
Stefan Lewkut
Członek
Janina Marć
Członek
Tomasz Michalski
Członek
Andrzej Ostrowski
Członek
Ryszard Rogoziński
Członek
Tomasz Siwowski
Członek
Bogumił Surmiak
Członek
Henryk Tabisz
Członek
Kazimierz Skwarczowski
Członek
Józef Warchoł
Członek
Szczepan Woliński
Członek
Marian Żołyniak
Członek

Terminarz posiedzeń Rady i Prezydium Rady PDK OIIB w 2005 roku.

Obrady będą się rozpoczynały
o godz. 13:00.

Terminy posiedzeń Rady PDK OIIB:

2 lutego
6 kwietnia
29 czerwca
28 września
7 grudnia

Terminy posiedzeń Prezydium Rady PDK OIIB:

28 stycznia
25 lutego
23 marca
29 kwietnia
27 maja
24 czerwca
29 lipca
31 sierpnia
23 września
28 października
30 listopada
30 grudnia

INFORMACJA

W dniach 14-15 października 2004 roku w Ciechocinku odbyła się X konferencja Naukowo – Techniczna, „Inżynier budownictwa w zarządzaniu kontraktami w zamówieniach publicznych”.

Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zgłosiła swój udział w konferencji gdyż jej program w zapowiedziach wydawał się być bardzo na czasie i aktualny.

Niestety, komisja Doskonalenia Zawodowego nie znalazła chętnego do udziału w tej konferencji. Straciliśmy wpłacony udział i organizatorzy jakby na „otarcie łez” przesłali nam materiały konferencyjne. Przeczytałem, dużo się z nich nowych rzeczy dowiedziałem i pokrótce chciałbym się z zainteresowanymi podzielić, a pełny tekst referatów jest w bibliotece Izby.

Dobór tematyki konferencji bardzo trafiony, jako że rok 2004 był bardzo „owocny” w zmiany w przepisach i ustawach a wiązało się to głównie z wejściem Polski do Unii Europejskiej. I tak, 29 stycznia 2004 roku pojawiło się „Prawo zamówień publicznych” zastępując dawną „Ustawę o zamówieniach publicznych”, główne zmiany i ustalenia wynikające z tego prawa to:
art. 6 ustalił zasady dostaw i usług albo robót budowlanych oraz usług, konkretyzując kiedy i jak postępować, organizując przetargi,
art. 29 zdefiniował wymagania co do opisu przedmiotu zamówienia i wprowadził „Wspólny słownik zamówień”,
art. 31 ustalił jak zamawiający ma opisać przedmiot zamówienia,
art. 32 i 33 wyjaśnił co to jest wartość zamówienia oraz jak się ją ustala
art. 35 ustalił termin określania wartości zamówienia,
art. 89 ustala kiedy zamawiający może odrzucić ofertę,
art. 90 zajmuje się „rażąco niską ceną” (choć nie do końca precyzyjnie).

Drugim aktem prawnym (wywołanym zresztą „prawem zamówień publicznych” jest Rozporządzenie Ministra Infrastruktury, obliczenie planowanych kosztów prac projektowych oraz planowanych kosztów robót budowlanych określonych w programie funkcjonalno-użytkowym /Dz U nr 130 z 8 czerwca 2004 roku poz. 1389 i tutaj pan minister wywołany jakby do tablicy ustawą o zamówieniach publicznych (art. 33.3 tej ustawy) określił w 5 rozdziałach:

w rozdziale 1. - Przepisy ogólne - definiuje pojęcia,
w rozdziale 2. opisuje metody i podstawy sporządzenia kosztorysu inwestorskiego,
w rozdziale 3. podaje metody i podstawy obliczania planowanych kosztów robót budowlanych,

w rozdziale 4. precyzuje metody i podstawy obliczania planowanych kosztów prac projektowych w rozbiciu na fazy: koncepcje projekt budowlany, projekt wykonawczy.

Rozdział 5. to przepis, że rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z informacją, że zastępuje ono Rozporządzenie Ministra Infrastruktury także z 2004 roku tylko z 24 stycznia (Dz U nr 18 poz 172) Rozporządzenie to ma także załącznik z tabelami.

Kilka słów o „Wspólnym słowniku zamówień”. „Wspólny słownik zamówień „Comman Procurement Vocabulary” – CPV jest systemem klasyfikacji produktów, usług i robót budowlanych w celu opisu przedmiotu zamówienia. Zgodnie z postanowieniami Rozporządzenia komisji (WE) nr 2151/2003 z dnia 16 grudnia 2003 roku.

Stosowanie kodów CPV do określania przedmiotu zamówienia przez zamawiających z Państw członkowskich UE stało się obowiązkowe z dniem 20 grudnia 2003, stąd w Polsce stało się to obowiązkowe od 1 maja 2004 roku. Pełny tekst wspólnego słownika zamówień (CPV) w polskiej wersji językowej dostępny jest na stronie Internetowej Urzędu Zamówień Publicznych www.uzp.gov.pl

I w końcu Rozporządzenie Ministra Infrastruktury „najświeższe” bo z 2 września 2004 w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektowej, specyfikacji technicznych, wykonanie i odbiór robót budowlanych oraz programu funkcjonalno – użytkowego w której to ustawie w 5 rozdziałach ustala się jak niżej.

Rozdział 1 to przepisu ogólne – definicje pojęć oraz zasady opracowań i spisywanie poszczególnych tomów.

Rozdział 2 to „zakres i forma dokumentacji projektowej” gdzie jednoznacznie pojawia się konieczność wykonania projektów wykonywanych, a także ustala zasady przedmiarowania robót.

Rozdział 3 „Zakres i forma specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych określa zasady opracowania specyfikacji technicznych jej układu i zawartości.

Rozdział 4 „Zakres i forma programu funkcjonalno-użytkowego”, które wykonuje się w przypadku, gdy zaleca się wykonanie obiektu budowlanego łącznie z dokumentacją projektową.

Rozdział 5 to stwierdzenie końcowe, że rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Tematy poruszane na konferencji (Cytuje wg programu) to:

1) Referat wprowadzający) prof. Zbigniewa Grabowskiego „sytuacja polskiego inżyniera budownictwa po wstąpieniu do UE”.

2) „Co powinna zawierać dokumentacja projektowa i program funkcjonalno- użytkowy, aby prawidłowo oszacować wartość zamówienia publicznego” – dr inż. Aleksander Krupa.

3) „Uwarunkowanie i zasady szacowania wartości zamówienia na roboty budowlane – dr inż. Janusz Traczyk;

„Ogólne zasady i forma przygotowania dokumentacji przetargowej dla inwestycji budowlanych (finansowanych ze środków publicznych i pomocniczych) – inż. Marzena Sawicka;

„Organizacja i kontrola realizacji kontraktu na roboty budowlane przez zamawiającego – inżynier kontraktu jako zarządzający umową – mgr inż. Mieczysław Grabiec;

„System zarządzania dla Budownictwa” – mgr inż. Jarosław Łukaszewicz

Drugi dzień : „Kierownik budowy w procesie realizacji kontraktu – obowiązki, uprawnienia kosztorysanta (cost menagera) w procesie inwestycyjnym, realizowanym z uwzględnieniem Prawa zamówień publicznych.

Tu należy zwrócić uwagę na dwa problemy poruszane w tych referatach:

W pierwszym pan dr Dylewski w sposób precyzyjny, z dużym znawstwem zagadnienia oraz problemów mogących wystąpić na budowie opisuje „biedny los” kierownika budowy na którego zrzucano wszystko co możliwe w obowiązkach nie dając mu żadnych (prawie) praw.

W drugim referacie pan dr Borowicz uświadamia podwyższoną rolę kosztorysanta w związku z wejściem Prawa Zamówień Publicznych, jego obowiązków w poszczególnych etapach inwestycji oraz jego odpowiedzialności. Jako suplement do materiałów konferencyjnych organizator dostał „Specyfikację istotnych Warunków Zamówienia”. Jest to dobrze opracowana pozycja mogąca być dużą pomocą dla inwestorów (zamawiających) w sporządzaniu takiego dokumentu w zgodzie z prawem zamówień publicznych. Jak już wspomniałem, materiały z konferencji są w bibliotece Izby. Jeszcze raz ubolewam, że nikt na tą konferencję nie pojechał i nie mógł nam na kolejnym spotkaniu przedstawić obszerniej tej tematyki. Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w swojej bibliotece od 1.III.2005 będzie posiadała informacje o cenach wydawniczych „Sekobudu” w poszczególnych etapach inwestycji.

Sekretarz Rady PDKOIB
Zbigniew Chrobak

biuletyn informacyjny nr 1/2005

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

INFORMACJA DLA CZŁONKÓW

Dalej pozostaje w mocy prośba do członków Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa o zgłaszanie kandydatur do zespołów problemowych. Udało się nam powołać zespół ds. prawa zamówień publicznych, którego działaniami kieruje członek Rady kol. Marian Żołyniak.

Do zespołu ds. prawa budowlanego zgłosiła się dopiero jedna osoba. Inne akty prawne np. dotyczące samodzielnych funkcji w budownictwie, warunków technicznych wykonania i odbioru, itp. nie mają też zdecydowanych kandydatów. Założenie jest takie by każdy zespół problemowy zajmował się wąskim wycinkiem aktów prawnych, przez co zwiększy się strona merytoryczna składanych do Warszawy wniosków i dezyderatów.

Sekretarz Rady PDK OIIB
Zbigniew Chrobak

OKAZJA - „PROJEKT BUDOWLANY” JESZCZE DO NABYCIA

Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa informuje, że istnieje możliwość nabycia nieodpłatnie poradnika „Projekt Budowlany - Vademecum Projektanta i Inwestora”.

Treść opracowania:

- wprowadzenie
- projekt budowlany
- uzgodnienia
- postępowanie administracyjne celem wydania decyzji,
- postępowanie po wydaniu decyzji,
- prawa i odpowiedzialność projektanta,
- załączniki (wśród załączników płyta CD z podstawowymi ustawami i rozporządzeniami z zakresu budownictwa).

Chętnych do otrzymania tego wydania prosimy o złożenie zamówienia (pocztą, faxem lub e-mailem) do tut. Izby w terminie do 1 kwietnia:

Imię i nazwisko

Adres zamieszkania.....

PESEL.....

Nr członkowski PDK/.....

Zamawiam poradnik członkowski „Projekt Budowlany”
.....

Ewa Kopera

**Departament Funduszy Strukturalnych i Programów Przedakcesyjnych
Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego
ZINTEGROWANY PROGRAM OPERACYJNY
ROZWOJU REGIONALNEGO**

Wraz z przystąpieniem naszego kraju do Unii Europejskiej polskie regiony uzyskały możliwość korzystania z funduszy strukturalnych, których zadaniem jest wspieranie restrukturyzacji i modernizacji gospodarek krajów i regionów UE, co w efekcie ma wpływać na zwiększenie spójności ekonomicznej i społecznej Unii. Fundusze te kierowane są przede wszystkim do tych regionów, które bez pomocy finansowej nie są w stanie dorównać do średniego poziomu rozwoju gospodarczego w UE.

Zasady wykorzystania środków na rozwój regionalny określa Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego 2004 – 2006 (ZPORR). Jest on jednym z siedmiu programów operacyjnych, które służą realizacji Narodowego Planu Rozwoju/Podstaw Wsparcia Wspólnoty na lata 2004-2006. Na jego realizację przewidziano aż 39,2% całości środków funduszy strukturalnych przewidzianych dla Polski tj. 2 869,5 mln euro. W ramach ZPORR województwo podkarpackie może otrzymać 192 162 618 euro. Stanowi to 6,96% środków przeznaczonych dla całego kraju i daje Podkarpaciu 6 miejsce wśród wszystkich województw.

ZPORR podobnie jak każdy program operacyjny zawiera opis priorytetów, kierunków działań oraz plan finansowy informujący o wysokości środków przeznaczonych na realizację zapisanych w nim celów. Realizacja ZPORR współfinansowana jest ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Społecznego.

Głównym celem omawianego programu jest „Tworzenie warunków wzrostu konkurencyjności regionów oraz przeciwdziałanie marginalizacji niektórych obszarów w taki sposób, aby sprzyjać długofalowemu rozwojowi gospodarczemu kraju, jego spójności ekonomicznej, społecznej i terytorialnej oraz integracji z Unią Europejską.”

Wzrost konkurencyjności regionów należy rozumieć jako oddziaływanie na zmiany struktury gospodarczej i poprawę sytuacji wszystkich województw w Polsce względem regionów europejskich w zakresie produktywności gospodarki, wydajności pracy, tworzenia i absorpcji innowacji, wykształcenia mieszkańców, dochodów ludności oraz ilości i jakości infrastruktury technicznej, a więc tych czynników, które decydują o sile gospodarek państw i regionów. Kompleksowym miernikiem wzrostu konkurencyjności polskich

regionów będzie tempo wzrostu poziomu PKB na mieszkańca poszczególnych województw w Polsce w stosunku do średniej wspólnotowej.

Przeciwdziałanie marginalizacji niektórych obszarów zdefiniowano jako podjęcie działań interwencyjnych na obszarach o najmniejszych perspektywach rozwojowych oraz najtrudniejszej sytuacji społeczno-gospodarczej. Obok bezpośredniej pomocy w realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej i społecznej o skali lokalnej, a także wsparcia dla kompleksowych projektów rewitalizacji społeczno-ekonomicznej, istotnym elementem przeciwdziałania negatywnym zjawiskom będzie także promocja dialogu i wymiany najlepszych doświadczeń. Miernikiem powodzenia polityki rozwoju regionalnego w tym zakresie będzie niedopuszczenie do znaczącego wzrostu zróżnicowania, w układzie województw, poziomu PKB na mieszkańca oraz poprawa, względem średniej krajowej, wartości podstawowych wskaźników społeczno-gospodarczych tj. stopy bezrobocia, poziomu wykształcenia oraz wyposażenia w infrastrukturę.

Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego przewiduje możliwość realizacji bardzo szerokiego zakresu zadań w ramach następujących priorytetów i działań:

Priorytet I. Rozbudowa i modernizacja infrastruktury służącej wzmocnieniu konkurencyjności regionów.

W działaniu 1.1 Modernizacja i rozbudowa regionalnego układu transportowego, poddziałanie 1.1.1 Infrastruktura drogowa przewidziano dofinansowanie dla projektów stanowiących ważny element regionalnego systemu transportowego dotyczących m.in. budowy, przebudowy, rozbudowy lub remontu dróg, węzłów, skrzyżowań, mostów, wiaduktów, tuneli drogowych, obwodnic miast i miejscowości oraz infrastruktury towarzyszącej w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego czy ochrony środowiska. Poddziałanie 1.1.2 Infrastruktura transportu publicznego służy wsparciu projektów dotyczących budowy, rozbudowy lub odnowienia systemów transportu publicznego w miastach powyżej 50 tys. mieszkańców i obszarów funkcjonalnie z nimi powiązanych.

Działanie 1.2 Infrastruktura ochrony środowiska obejmuje wsparcie projektów z zakresu infrastruktury środowiska związanych z zaopatrzeniem w wodę, oczyszczaniem ścieków, gospodarką odpadami, poprawą jakości powietrza, zapobieganiem powodziom, wsparciem zarządzania ochroną środowiska, i wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii. W ramach tego działania mogą być realizowane projekty o wartości całkowitej od 1 do 10 mln euro.

Działanie 1.3 Regionalna infrastruktura społeczna, Poddziałanie 1.3.1 Regionalna infrastruktura edukacyjna umożliwia dofinansowanie dla projektów mających na celu polepszenie infrastruktury społeczno – edukacyjnej służącej prowadzeniu działalności dydaktycznej na poziomie wyższym oraz działalności rozwojowej, naukowo-badawczej powiązanej z dydaktyką na wskazanym poziomie nauczania. W ramach poddziałania 1.3.2 Regionalna infrastruktura ochrony zdrowia przewiduje się wzmacnianie funkcjonowania regionalnych ośrodków diagnostycznych i terapeutycznych zapewniających specjalistyczną opiekę medyczną udzielaną zarówno w formie stacjonarnej jak i ambulatoryjnej.

Działanie 1.4 Rozwój turystyki i kultury służy wsparciu projektów o znaczeniu regionalnym i krajowym dotyczących rozwoju turystyki i kultury. W zakresie turystyki w jego ramach możliwe są: adaptacja zabytków techniki i architektury w celu zwiększenia atrakcyjności turystycznej regionu, rozwój i modernizacja infrastruktury noclegowej i gastronomicznej, utworzenie systemów i centrów informacji turystycznej, budowa i modernizacja obiektów sportowych i rekreacyjnych, projekty inwestycyjne gmin uzdrowiskowych związane z rozwojem funkcji leczniczo-wypoczynkowych; a zakresie kultury: modernizacja i adaptacja publicznych obiektów przemysłowych wraz z ich otoczeniem oraz ich przystosowanie na cele kulturalne, zabezpieczenie obiektów dziedzictwa kulturowego na wypadek zagrożeń, budowa i modernizacja publicznej infrastruktury kulturalnej przyczyniającej się do aktywnego udziału społeczeństwa w kulturze, opracowanie i utworzenie systemów informacji kulturalnej, oraz publicznej infrastruktury informacyjnej (np. centra i punkty informacji kulturalnej).

Działanie 1.5 Infrastruktura społeczeństwa informacyjnego daje możliwość wsparcia projektów dotyczących m.in. budowy i rozbudowy lokalnych lub regionalnych szerokopasmowych sieci współdziałających ze szkieletowymi sieciami regionalnymi lub krajowymi, budowy, przebudowy lub wyposażenia inwestycyjnego centrów zarządzania sieciami regionalnymi lub lokalnymi, budowy i wdrażania platform elektronicznych dla zintegrowanego systemu wspomagania zarządzania na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym, projektów związanych z przygotowaniem instytucji publicznych do elektronicznego obiegu i archiwizacji dokumentów oraz rozwoju elektronicznych usług dla ludności z wykorzystaniem podpisu elektronicznego, tworzenia Publicznych Punktów Dostępu do Internetu, budowy i rozbudowy lokalnych lub regionalnych bezpiecznych systemów transmisji danych zwłaszcza na terenach wiejskich i małych miast.

W działaniu 1.6. Rozwój transportu publicznego w aglomeracjach przewidziano wsparcie dla aglomeracji powyżej 500 tys. mieszkańców.

Priorytet II. Wzmocnienie regionalnej bazy ekonomicznej i zasobów ludzkich

W ramach działania 2.1 Rozwój umiejętności powiązany z potrzebami regionalnego rynku pracy i możliwości kształcenia ustawicznego w regionie istnieje możliwość dofinansowania szkoleń, kursów oraz usług doradczych dla osób dorosłych chcących podwyższyć swoje kwalifikacje, a także praktyk zawodowych dla uczniów i studentów. W ramach działania 2.2 Wyrównywanie szans edukacyjnych poprzez programy stypendialne realizowane są projekty stypendialne dla uczniów i studentów. Działania 2.3 Reorientacja zawodowa osób odchodzących z rolnictwa i 2.4 Reorientacja zawodowa osób zagrożonych procesami restrukturyzacyjnymi przewidują subsydiowanie miejsc pracy, pośrednictwo pracy, informację zawodową oraz usługi doradcze dla osób chcących uzyskać zatrudnienie poza sektorem rolnym oraz osób zagrożonych utratą zatrudnienia z powodu procesów restrukturyzacyjnych. Działanie 2.6 Regionalne Strategie Innowacyjne i transfer wiedzy ma na celu rozwijanie współpracy pomiędzy sektorem badawczo-rozwojowym a przedsiębiorstwami i innymi podmiotami na poziomie regionalnym i lokalnym. W ramach działania 2.5 Promocja przedsiębiorczości przewidywane jest wsparcie dla osób zamierzających podjąć działalność gospodarczą, natomiast w ramach działania 3.4 Mikroprzedsiębiorstwa wsparcie dla mikroprzedsiębiorstw działających na rynku nie dłużej niż 3 lata.

Priorytet III. Rozwój lokalny

W działaniu 3.1 Obszary wiejskie przewidziano wsparcie dla projektów inwestycyjnych zlokalizowanych na obszarach wiejskich i w miastach do 20 tys. mieszkańców. Mogą to być projekty dotyczące budowy lub modernizacji urządzeń do odprowadzania i oczyszczania ścieków, zaopatrzenia i poboru wody, wykorzystania odnawialnych źródeł energii, poprawy jakości powietrza, gospodarki odpadami, przeciwdziałania powodziom, budowy lub modernizacji dróg gminnych i powiatowych o znaczeniu lokalnym, kompleksowego uzbrojenia terenu pod inwestycje oraz budowy lub modernizacji lokalnej bazy kulturalnej i turystycznej.

Działanie 3.2 Obszary podlegające restrukturyzacji ma podobny zakres rzeczowy jak działanie 3.1. Jego realizację przewidziano na obszarach o dużej stopie bezrobocia, dużym udziale zatrudnionych w przemyśle i dużym spadku zatrudnienia w przemyśle. W województwie podkarpackim do

obszarów podlegających restrukturyzacji zakwalifikowano wszystkie powiaty oprócz: leskiego, bieszczadzkiego, lubaczowskiego, mieleckiego i przemyskiego oraz miasta Przemysła.

Działanie 3.3 Zdegradowane obszary miejskie, przemysłowe i powojkowe umożliwia m.in. dofinansowanie projektów związanych z: renowacją budynków o wartości architektonicznej i znaczeniu historycznym znajdujących się na rewitalizowanym terenie, wyburzaniem budynków pod cele: usługowe, kulturowe, edukacyjne, gospodarcze, turystyczne lub rekreacyjne, remontem lub przebudową infrastruktury publicznej związanej z rozwojem funkcji turystycznych, rekreacyjnych, kulturalnych, tworzeniem stref bezpieczeństwa i zapobiegania przestępczości w zagrożonych patologiami społecznymi obszarach miast oraz terenów byłych obszarów przemysłowych i powojkowych, adaptacją, przebudową lub remontem budynków i przestrzeni użyteczności publicznej wraz z przyległym otoczeniem na cele edukacyjno-społeczne, zabudowywaniem pustych przestrzeni publicznych, poprawą funkcjonalności ruchu kołowego i pieszego oraz remontem lub przebudową obiektów pełniących funkcje zaplecza turystycznego, kulturalnego, a także remontem, przebudową i przystosowaniem budynków i przestrzeni dla potrzeb tworzenia inkubatorów przedsiębiorczości.

Działanie 3.5. Lokalna infrastruktura społeczna, Poddziałanie 3.5.1. – Lokalna infrastruktura edukacyjna i sportowa przewiduje dofinansowanie na: budowę nowych, przebudowę i rozbudowę istniejących obiektów dydaktycznych, bibliotek, obiektów sportowych, obiektów infrastruktury społeczno – edukacyjnej, technicznej i sanitarnej, wyposażenie obiektów sportowych, dydaktycznych i społeczno-edukacyjnych oraz zagospodarowanie otoczenia tych obiektów. W Poddziałaniu 3.5.2. - Lokalna infrastruktura ochrony zdrowia przewidziano wsparcie na: przebudowę i modernizację obiektów związanych z infrastrukturą ochrony zdrowia, wymianę wyeksploatowanych nośników energii na bardziej ekonomiczne i ekologiczne, termoizolację budynków, przebudowę i wyposażenie sal zabiegowych, dostosowanie obiektów do potrzeb pacjentów, w szczególności osób niepełnosprawnych, zakup systemów informatycznych poprawiających zarządzanie, w tym: zakup sprzętu komputerowego, modernizację oraz zakup nowych urządzeń medycznych np. sprzętu do diagnostyki, terapii i rehabilitacji.

Beneficjentami końcowymi pomocy w ZPORR są przede wszystkim: samorządy gmin i powiatów oraz samorząd województwa, związki gmin i powiatów, stowarzyszenia, instytucje naukowe, instytucje rynku pracy i wspierania przedsiębiorczości, a za ich pośrednictwem małe i średnie przedsiębiorstwa.

ZPORR został przygotowany przez Ministerstwo Gospodarki i Pracy we współpracy z samorządami wszystkich województw. Proponowane cele, priorytety i działania obejmują terytorium całego kraju, jednak wielkość środków finansowych przeznaczonych na ich realizację jest zróżnicowana przestrzennie i zależy od sytuacji i struktury społeczno-gospodarczej województw oraz realizowanej strategii rozwoju. Decyzje dotyczące dofinansowania konkretnych projektów podejmowane są na poziomie wojewódzkim w ramach ustalonych w ZPORR i Uzupełnieniu priorytetów, działań i kryteriów. Obok zakładanego zwiększenia efektywności wykorzystania środków podejście takie umożliwi po roku 2006 przeniesienie zarządzania wydzieloną częścią funduszy strukturalnych na poziom regionalny.

Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego w województwie podkarpackim wdrażany jest przez następujące instytucje:

Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego:

1. Departament Funduszy Strukturalnych i Programów Przedakcesyjnych odpowiada za koordynowanie procesu przygotowań w ramach ZPORR oraz ocenę formalno-prawną i obsługę procesu oceny merytorycznej wniosków zgłaszanych w ramach działań Priorytetu I i III (bez działania 3.4),
 2. Departament Rozwoju Regionalnego odpowiada za wdrażanie działania 2.6 oraz nadzór nad wdrażaniem działań 2.5 i 3.4,
 3. Departament Edukacji i Kultury odpowiada za wdrażanie działania 2.2,
- Wojewódzki Urząd Pracy w Rzeszowie** odpowiada za wdrażanie działań 2.1, 2.3 i 2.4,

Rzeszowska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. jest instytucją wdrażającą działania 2.5 i 3.4.

W 2004 roku przeprowadzono pierwsze nabory wniosków w ramach Priorytetu I i III (bez działania 3.4) ZPORR. W ich efekcie zgromadzono 406 wniosków na łączną kwotę dofinansowania 1 053 784 tys. zł. W przypadku 369 wniosków złożonych w miesiącach czerwcu i lipcu br. zakończona została ocena formalno-prawna przeprowadzona przez Departament Funduszy Strukturalnych i Programów Przedakcesyjnych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego, ocena merytoryczna przeprowadzona przez Panele Ekspertów oraz rekomendacja Regionalnego Komitetu Sterującego do spraw rozwoju regionu. Zarząd Województwa Podkarpackiego podjął decyzję o przyznaniu dofinansowania 74 projektom. Wyniki naboru oraz oceny projektów w ramach poszczególnych działań przedstawia poniższa tabela.

Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego	Ilość złożonych wniosków	Wnioskowana kwota dotacji w tys. zł	Wysokość środków UE w latach 2004-06 w tys. zł	Zgłoszone potrzeby jako % środków dostępnych	Ilość wniosków wybranych do dofinansowania	Przyznana kwota dotacji w tys. zł
Działanie 1.1.1 Infrastruktura drogowa	21	241 455	257 478	94%	14	226 392
Działanie 1.2 Infrastruktura ochrony środowiska	8	74 086	98 293	75%	7	63 032
Działanie 1.3.1 Regionalna infrastruktura edukacyjna	8	41 653	48 691	86%	3	11 844
Działanie 1.3.2 Regionalna infrastruktura ochrony zdrowia	20	73 239	32 461	226%	8	17 175
Działanie 1.5 Infrastruktura społeczeństwa informacyjnego	15	19 890	28 270	70%	9	11 916
Działanie 3.1 Obszary wiejskie	196	250 575	121 938	205%	14	28 689
Działanie 3.2 Obszary podlegające restrukturyzacji	15	26 572	38 963	68%	6	8 553
Działanie 3.3 Zdegradowane obszary miejskie przemysłowe i powojenne	5	16 895	33 186	51%	1	12 200
Działanie 3.5.1 Lokalna infrastruktura edukacyjna i sportowa	66	166 731	17 193	970%	5	4 074
Działanie 3.5.2 Lokalna infrastruktura ochrony zdrowia	15	18 720	17 193	109%	7	4 639
SUMA	69	929 816	693 667	134%	74	388 514

* Kwoty zweryfikowane po ocenie formalnej

Ponadto w grudniu 2004 r. przeprowadzono nabór wniosków w obszarze Kultura w ramach 4 działań ZPORR. Złożono 37 wniosków na łączną kwotę dofinansowania 94 520 tys. zł. Obecnie trwa ocena formalna złożonych wniosków.

Zaprezentowane dane dotyczące złożonych wniosków o dofinansowanie wskazują na wielkie potrzeby regionalne, które omawiany Program, ze względu na jego ograniczenia finansowe będzie w stanie zaspokoić tylko w niewielkim stopniu. Skala zgłoszonych w województwie podkarpackim potrzeb jest o wiele większa niż skala dostępnych środków. Zgłoszone już tylko w pierwszym naborze wnioski opiewają na kwotę dofinansowania stanowiącą 134% środków dostępnych na lata 2004 – 2006 w priorytecie I i III (bez działania 3.4) ZPORR. Największe potrzeby zgłoszono w odniesieniu do infrastruktury drogowej (w ramach działania 3.1 Obszary wiejskie złożono aż 130 wniosków dotyczących budowy lub modernizacji dróg gminnych lub powiatowych o znaczeniu lokalnym) oraz budowy, rozbudowy i przebudowy

biuletyn informacyjny nr 1/2005

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

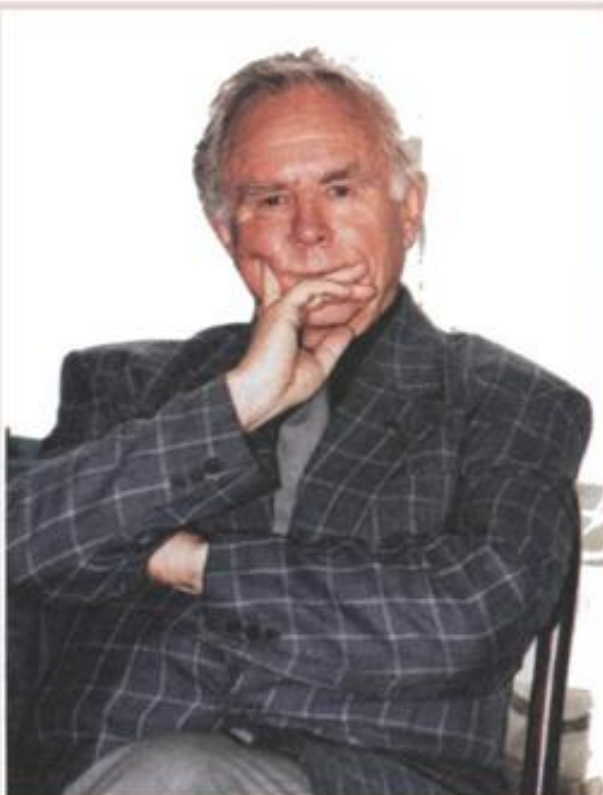
lokalnej infrastruktury edukacyjnej i sportowej – 66 wniosków. Biorąc pod uwagę wybrane dotąd do dofinansowania projekty tylko co 5 ze złożonych w czerwcu i lipcu 369 wniosków otrzymał dofinansowanie. Sytuacja taka wywołuje duże rozczarowanie i niezadowolenie beneficjentów, którzy ponieśli często duże nakłady na przygotowanie wniosków i dołączanej do nich dokumentacji i pomimo, że wnioski te były dobrze przygotowane i ważne dla rozwoju województwa podkarpackiego, z braku środków nie otrzymały dofinansowania. Duża liczba złożonych wniosków spowodowała, że obsługa ich naboru oraz wszystkie etapy oceny okazały się bardzo pracochłonne i czasochłonne. Problemem były również często zmieniające się i nie zawsze precyzyjne wytyczne Instytucji Zarządzającej ZPORR. Pomimo trudności związanych z wdrażaniem ZPORR należy jednak podkreślić jego ważną rolę ponieważ program ten jest obecnie największym i podstawowym źródłem zewnętrznym środków służących wspomaganiu regionalnych i lokalnych inwestycji.

Muzeum-Zamek w Łańcucie. Sala balowa. (fot. arch.)

80 ROCZNICA URODZIN I 55 DZIAŁALNOŚCI INŻYNIERSKIEJ ORAZ NAUKOWEJ PROFESORA STANISŁAWA KUSIA

Obchody rocznicy znaczącej upływ lat w życiu człowieka skłaniają do zastanowienia się nad tym jak spędził dotychczasowy okres istnienia na świecie. Kryteria oceny mogą być różne:

- jaki jest jego dorobek zawodowy, publikacyjny, artystyczny,
- jaki zgromadził majątek i jak decyduje o jego przeznaczeniu,
- jakie sukcesy osiągnął w stałym ludzkim współzawodnictwie w znaczeniu osobistym, polityce, sporcie,
- jak żył w zgodności z zasadami etycznymi, które uznaje za wartościowe?

Są one zindywidualizowane, relatywne w stosunku do współobywateli. Najważniejszym wydaje się jednak to, co zrobił dla

innych, co pozytywnego z jego obecności wynikło w społeczności, w której istnieje. I stąd tych parę zestawień charakteryzujących Jubilata.

Stanisław Kuś, dzisiaj profesor zwyczajny dr hab. inż. urodził się w Rzeszowie 1 lutego 1925 r. w rodzinie podkarpackiego humanisty, profesora gimnazjum dr. Andrzeja Kusia i Jadwigi z domu Rusin. Podczas okupacji ukończył szkołę rzemieślniczą i dwa lata pracował jako ślusarz w fabryce lotniczej Flugenmotorenwerk Reichshof (przed wojną Rzeszowskie PZL, należące do COP-u), kontynuując naukę na tajnych kompletach. Był członkiem Armii Krajowej. Egzamin maturalny zdał w 1945 roku w Liceum Matematyczno-Fizycznym w Rzeszowie i rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1951 r., uzyskując dyplom inżyniera budownictwa.

Podczas studiów podjął pracę w Przedsiębiorstwie Budowlanym S. Sławińskiego. Następnie pracował w Zespole Inwestycyjnym Centrali Ogrodniczej, Biurze Studiów Inwestycyjnych Handlu Wewnętrznego, De-

partamencie Budownictwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Biurze Studiów i Projektów Typowych Budownictwa Przemysłowego „Bistyp – Warszawa”, kolejno na stanowiskach projektanta, kierownika zespołu i pracowni konstrukcji sprężonych. Jednocześnie w latach 1952–1957 był aspirantem w Katedrze Technologii Prefabrykatów i Betonu Sprężonego Politechniki Warszawskiej, w której, w 1957 r. uzyskał stopień doktora nauk technicznych na podstawie rozprawy pt. „Konstrukcje sprężone kołowo-symetryczne”. Do 1966 roku pracował w wymienionej katedrze na stanowisku adiunkta, a po mianowaniu na stanowisko docenta przeszedł do Instytutu Techniki Budowlanej w Warszawie, w którym pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. naukowo-technicznych. W 1969 roku uzyskał w Politechnice Warszawskiej stopień doktora habilitowanego, przedstawiając rozprawę pt. „Sploty jako zbrojenie sprężające w konstrukcjach strunobetonowych”. Po powrocie w 1972 r. do pracy w „Bistypie” kierował Zakładem Nowych Konstrukcji. Tytuł profesora uzyskał w 1974 r.

W 1976 roku Profesor związał swą działalność z Politechniką Rzeszowską, rzeszowskim środowiskiem naukowym i inżynierskim. Po reorganizacji Instytutu Budownictwa i Inżynierii Środowiska w 1977 r. został kierownikiem Zakładu Konstrukcji Budowlanych i rozpoczął od podstaw budowę zespołu i materialnej bazy Zakładu. Wdrażając coraz bardziej liczny zespół pracowników ZKB w działalność projektową, badania eksploatowanych i prototypowych konstrukcji budowlanych oraz inspirując i wspomagając prace badawcze z zakresu podstaw kształtowania i projektowania konstrukcji, doprowadził Profesor do powstania nowego, liczącego się w środowisku ośrodka naukowego i inżynierskiego. W powołanej w 1990 roku pod kierownictwem Profesora Katedrze Konstrukcji Budowlanych – którą kierował do roku 1995 włącznie – pracuje dziś 1 profesor zwyczajny, 3 profesorów nadzwyczajnych PRz i 10 doktorów nauk technicznych. 16 pracowników Katedry posiada uprawnienia budowlane a 10 jest rzeczoznawcami budowlanymi.

W trudnych dla Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku należał Profesor do nielicznej grupy samodzielnych pracowników Wydziału, którzy przyczynili się do utrzymania kształcenia na kierunku budownictwo, reaktywowania kierunku inżynieria środowiska i uzyskania w 1993 r. uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo.

W okresie przełomowych przemian politycznych i gospodarczych pełnił funkcję rektora Politechniki Rzeszowskiej przez dwie kadencje (1987 – 1993) i po trzyletniej przerwie przez kolejną kadencję 1996 – 1999.

Działalność Profesora to działalność z pogranicza projektowania, po-

stępu technicznego i uogólnień naukowych w zakresie konstrukcji budowlanych – głównie obiektów budownictwa przemysłowego i użyteczności publicznej. Ma ona charakter pragmatyczny; projektowanie nowych konstrukcji i technologii weryfikowane jest eksperymentalnie, a rezultaty podlegają uogólnieniu naukowemu.

Wśród zainteresowań naukowych Jubilata dominuje problematyka kształtowania konstrukcji, zwłaszcza przekryć o dużej rozpiętości, teoria, technologia i badania konstrukcji z betonu sprężonego i konstrukcji z drewna – szczególnie klejonego warstwowo – oraz zagadnienia teorii i normalizacji obciążeń konstrukcji budowlanych. Jest autorem 2 i współautorem 9 monografii oraz książek technicznych, 10 obowiązujących norm budowlanych, ponad 300 artykułów i referatów naukowych oraz technicznych. Wygłosił wiele wykładów, referatów generalnych i przeglądowych w uniwersytetach i na konferencjach w Europie i Ameryce. Biegła znajomość 4 języków obcych ułatwia Profesorowi szerokie kontakty międzynarodowe, w tym przewodnictwo Polskiej Grupy Krajowej Stowarzyszenia Badania Materiałów i Konstrukcji (1966 – 1970), członkostwo w Komisji Stali Sprężających Międzynarodowego Stowarzyszenia Konstrukcji Sprężonych, udział w pracach grupy roboczej W18 – Konstrukcje z Drewna i zjazdach Międzynarodowej Rady Budownictwa. Swą głęboką wiedzę i doświadczenie zawodowe wykorzystuje Profesor w prowadzonej nieprzerwanie od 1952 r. pracy dydaktycznej, dzieląc się nimi z młodzieżą. Stąd jest cenionym przez studentów i współpracowników wykładowcą, promotorem kilkuset prac dyplomowych, w tym wielu wyróżnionych i nagrodzonych. Wypromował 8 doktorów nauk technicznych i jest promotorem kolejnego doktoratu.

W latach 1976 – 1979, 1993 – 1996 i 1999 - 2002 był członkiem Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, a w okresie 1985 – 1987 członkiem Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Aktywnie działał w radach naukowych kilku instytutów badawczych i resortowych zespołach doradców. Był długoletnim członkiem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, działając w sekcjach Konstrukcji z Betonu, Konstrukcji Metalowych, Konstrukcji Drewnianych. Był organizatorem XXXIX i XL Konferencji Naukowej „Krynica '93 i '94” – najbardziej prestiżowej dorocznej konferencji z dziedziny budownictwa w Polsce. Jest dynamicznym członkiem komitetów normalizacyjnych KT102 i KT213. Przewodniczył Komisji Nagród Ministra Budownictwa za prace dyplomowe, doktorskie i habilitacyjne. Aktywnie działa w Komitecie Nauki i innych gremiach Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, a w kadencji 1999 – 2002 kierował tym związkiem, pełniąc funkcję przewodniczącego Zarządu Głównego.

Równocześnie intensywnie pracował nad stworzeniem w Polsce samo-

rządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów. Pracę tę kontynuował jako pierwszy przewodniczący Komitetu Założycielskiego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, a od września 2002 r. jest członkiem jej Krajowej Rady. Z ramienia KZ PIIB był opiekunem Komitetu Założycielskiego Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Działalność zawodowa Profesora obejmuje całokształt zagadnień od kształtowania nowych obiektów do oceny i naprawy eksploatowanych, przy traktowaniu nauki jako narzędzia dla praktyki niezależnie od materiału konstrukcji i jej rodzaju, a szczególnie ulubionymi są konstrukcje z betonu sprężonego oraz obiekty sportowe i przemysłowe. Jest on autorem i współautorem wielu projektów typowych konstrukcji hal przemysłowych z betonu sprężonego oraz licznych budowli użyteczności publicznej.

Trudno przedstawić pełną charakterystykę tak zróżnicowanych obiektów. Ograniczmy się jedynie do tych, które znaczą ślad Profesora w Rzeszowie oraz za granicami Polski. Zestawione konstrukcje są indywidualne, nie powtórzone w żadnym z następnych projektów, ale większość rozwiązań jest kontynuacją, udoskonaleniem albo rozwinięciem poprzedniej idei konstrukcyjnej, technologicznej lub funkcjonalnej. Krótka charakterystyka każdej z nich pozwoli prześledzić przyjętą przez Profesora zasadę.

- W hali targowej w Rzeszowie (fot.1) zastosowano prefabrykowane łupiny dwukrzywiznowe o wymiarach 6 x 12 m, grubości średnio 5 cm i ciężarze około 7 ton, wykonywane w matrycy z piasku z nawierzchnią betonową „wypaloną” cementem i powleczoną wapnem z mydłem. Naciągnięcie kabli sprężających powodowało wyskakiwanie łupiny z matrycy. W tak samo przygotowanej matrycy wykonano łupiny tworzące sprężony dach wiat usytuowanych w sąsiedztwie hali (fot. 2).

Fot. 1. Hala targowa w Rzeszowie

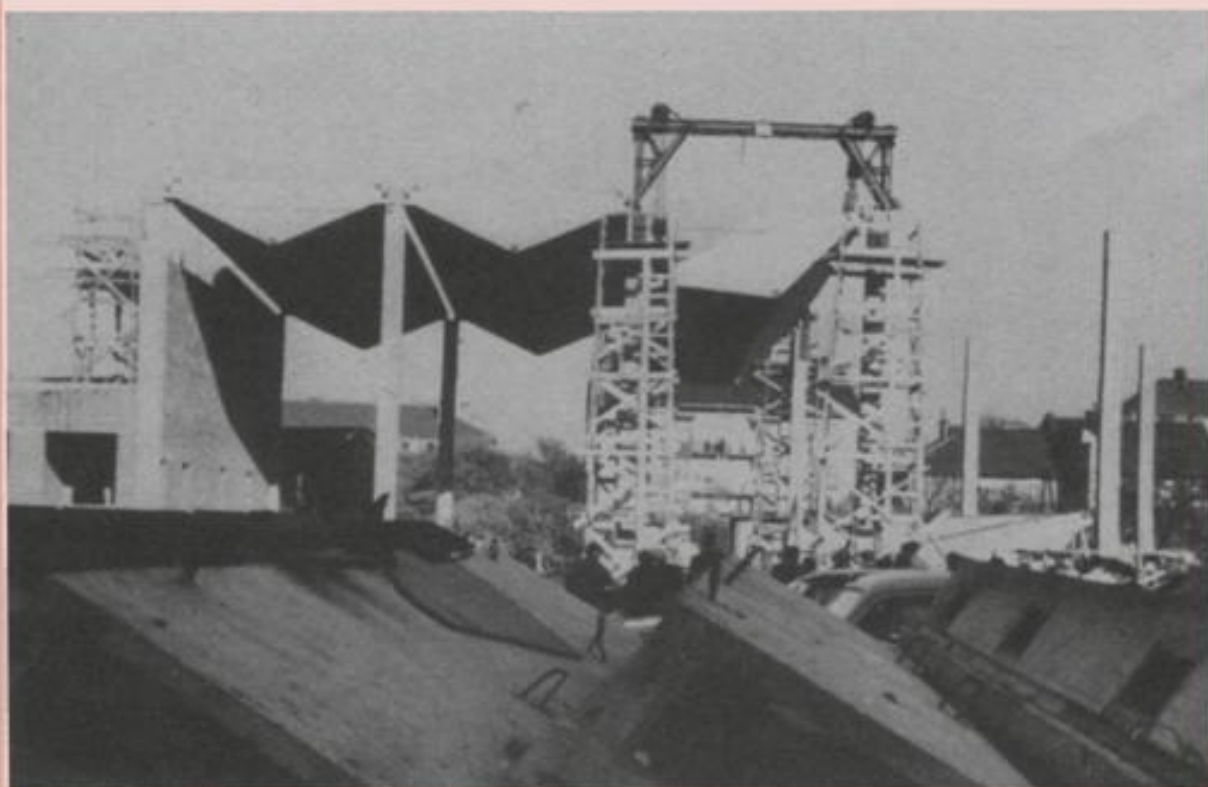

Fot. 2. Wiata obok hall targowej w Rzeszowie

Budując MOSiR w Rzeszowie (fot. 3) wzniesiono halę pływalni o przekrociu złożonym z trójkątnych dźwigarów o rozpiętości 24 m, zestawianych z trzech rodzajów płyt żebrowych o szerokości 1.5 m. Istota nowoczesności polegała na tym, że dźwigary składano i sprężano w całości na ziemi pomiędzy słupami, podnoszono wciągarkami do góry, obracano i osadzano (fot. 4) na głowicach słupów.

Fot. 3. MOSiR w Rzeszowie

Fot. 4. Hala pływalni MOSiR w Rzeszowie – montaż dźwigarów

Osobnym, skomplikowanym problemem było wykonanie powłokowej, żelbetowej, sprężonej kablami niecki basenu (fot. 5). Spoczywa on na palach podpierających ściany i składa się z kombinacji łupin walcowych wypukłej i wklęsłej.

Fot. 5. MOSiR w Rzeszowie – niecka basenu

Fot. 6. Hala widowiskowo – sportowa w Rzeszowie przed modernizacją

Fot. 7. Hala widowiskowo – sportowa w Rzeszowie po modernizacji

W Hali widowiskowo – sportowej w Rzeszowie zastosowano faldowy kształt konstrukcji przekrycia (fot. 6, fot. 7). Tutaj dominantą pierwszej wersji rozwiązania funkcjonalnego było umieszczenie pod jednym dachem trzech różnych funkcji sportowych: pływalnia, arena główna i boisko treningowe. Doprowadziło to do dwuprzegubowej faldowej ramy stalowej, opartej na żelbetowych przyporach oraz do symetrycznego układu obustronnych trybun.

Inne i o znacznie większej skali rozwiązanie zastosowano w obiektach sprężonych Aleppo Sport City w Syrii (ASC). Medina Rijadije Halabije to największy na terenie Małej Azji zespół obiektów sportowych – usytuowanych w półtoramilionowym Aleppo. Składa się z dużego stadionu dla 75000 widzów, hali sportowej dla 10000 widzów, krytej pływalni, kąpieliska otwartego i małego stadionu dla 15000 widzów. Prawie kilometrowej długości trzypiętrowa trybuna stadionu dla 75000 widzów wspiera się na monolitycznych ramach żelbetowych, rozstawionych co około dziesięć metrów (fot. 8). Trybuny w całości są osłonięte dachem o trzydziestometrowym wsporniku (fot. 9). Każdą z belek wspornikowych sprężono 18 kablami CCL o nośności 1300 kN, złożonymi z 7 lin 13 mm. Duży stadion oddano do użytkowania jesienią 2004 roku, a pokazany na fot. 8 i 9 stan zaawansowania na nim robót budowlanych pochodzi z lipca 2004 r.

Fot. 8. Duży stadion ASC w Aleppo – Syria; widok od zewnątrz

Fot. 9. Duży stadion ASC w Aleppo – Syria; widok wnętrza

Fot. 10. Hala sportowa ASC Aleppo – Syria; stan zaawansowania robót w 2004 r.

Hala sportowo – widowiskowa dla 10000 widzów (fot. 10) i kryta pływalnia mieszcząca 3 baseny pływackie, obie wymiarach 100 x 100 m, są wprowadzone różne w kształcie, ale podobne z punktu widzenia konstrukcyjnego. Dachy utworzą pasma paraboloid hiperbolicznych, uzyskanych przez zawieszenie przekrycia z żelbetowych płyt prefabrykowanych na górnych pasach trójkątnych, stalowych dźwigarów kratowych. Po wypełnieniu przestrzeni międzyżebrowych w prefabrykacjach, utworzą się monolityczne powłoki zapewniające dużą sztywność dachu. Widoczny na rysunku 10 stan zaawansowania prac budowlanych pochodzi z 2004 roku. Kolejnym obiektem kompleksu sportowego w Aleppo, oddanym do użytkowania jesienią 2004 r. jest kąpielisko otwarte (fot. 11), składające się z basenu 25 x 50 m, basenu do skoków i basenu do zabaw dla dzieci.

Nie mniej ważną od projektowej jest działalność Profesora jako eksperta budowlanego. Znalazła ona odbicie w kilkuset opiniach i ekspertyzach technicznych, pozwalających zapobiec awariom wynikającym z błędów powstałych w czasie projektowania lub wykonywania budowli. Ekspertyzach, dla których podbudowę stanowiła głęboka wiedza gromadzona także w czasie własnych lub nadzorowanych prac badawczych.

Fot. 11. ASC Aleppo – Syria; kąpielisko otwarte stan w 2004 r.

Najbardziej spektakularnym przykładem eksperckiej działalności Profesora wydaje się wyprostowanie przechylonego budynku wysokiego w Rzeszowie. Budynek o wysokości około 40 m i szkieletowej konstrukcji prefabrykowanej z ram typu H zmontowano w 1965 r. na jednym z tarasów rzeki Wisłok. Po wykonaniu stanu surowego zaobserwowano systematycznie zwiększające się przechylenie budynku. Do końca 1971 r. wychylenie jego

wierzchołka od pionu zbliżyło się do 40 cm. Przyczyną było zaleganie pod płytą skrzyni fundamentowej warstwy słabych gruntów namulowych w stanie plastycznym i miękkoplastycznym. Z jednej strony grunty namulowe były nieco lepsze, a ponadto występowała w nich wkładka piasku o grubości około 2 m. To właśnie, przy znacznym osiadaniu całkowitym, zdecydowało o przechyle. Zakończoną powodzeniem, inżynierską operację wyprostowania obiektu przeprowadzono w latach 1972 – 1974. Wzmocniono skrzynię fundamentową, od strony bardziej osiadającej rozbudowując ją o pomieszczenie nazwane komorą podnoszenia, w którym zainstalowano 6 podnośników o łącznej sile 12000 kN, powstrzymując w ten sposób osiadanie w słabszym obszarze i prowadząc do konsolidacji a tym samym zwiększenia ogólnej nośności podłoża gruntowego. Po okresie nieprzerwanej trzymiesięcznej pracy siłowników przystąpiono do podkopywania części mniej osiadającej; na odległość około 1 m od krawędzi. Doprowadziło to do wyprostowania budynku, który użytkowany jest do dnia dzisiejszego. Większości z nas obiekt ten jest dobrze znany, ponieważ mieści się w nim także siedziba Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Fot. 12. Życzenia składają przedstawiciele PDKOIIB

biuletyn informacyjny nr 1/2005

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Za wybitne osiągnięcia twórcze w działalności inżynierskiej, badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej uzyskał Profesor kilkadziesiąt nagród i odznaczeń państwowych, resortowych, regionalnych i uczelnianych. Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, medalem „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej” i Krzyżem Armii Krajowej.

Przedstawiona prezentacja dorobku i osiągnięć Profesora jest dalece niekompletna. Nie sposób wymienić wszystko, lecz mam nadzieję, że zawiera ona odpowiedź na postawione na wstępie pytania. Jednak dla pełniejszego przedstawienia sylwetki Profesora niezbędnym wydaje się jeszcze podkreślenie pewnych cech:

- nie przywiązywanie wagi i niechęć do gromadzenia dóbr materialnych,
- aktywność sportowa – wciąż zimą biega na nartach a latem żegluguje lub wiosłuje,
- skromność i swoboda w kontaktach towarzyskich – jest zawsze szeregowym uczestnikiem imprez ogólnych nie oczekując żadnych przywilejów mimo „wieku i urzędu”,
- pogoda ducha – widoczna w pracy i chwilach wypoczynku gdy okazuje się pełnym werwy i humoru kompanem.

Sesja jubileuszowa z okazji osiemdziesięciolecia urodzin i pięćdziiesięciopięciolatek pracy zawodowej Profesora miała miejsce 3 lutego 2005 r. w Rzeszowie, w ramach VII Sympozjum z cyklu Nowe Osiągnięcia Nauki i Techniki w Budownictwie, na temat: „Kształtowanie konstrukcji–Konstrukcje Ciężnowe–Konstrukcje z Blach Faldowych”.

Wśród licznie zgromadzonych gości z całego Kraju, życzenia wszelkiej pomyślności i długich lat życia Dostojnemu Jubilatowi, złożyli w imieniu Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa Koleżanka Janina Marć oraz Koledzy Adam Szalwa i Stanisław Kwiecień (fot. 12).

Ad multos annos Panie Profesorze
jerzy kerste

PODKARPACKA OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
ul. Słowackiego 20
35-060 Rzeszów
e-mail: pdk@piib.org.pl

ANKIETA

**Dla chcących brać udział w szkoleniach
organizowanych przez
Podkarpacką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa
w Rzeszowie**

Dla przybliżenia tematyki szkoleń organizowanych przez PDK OIIB do potrzeb i oczekiwań biorących w nich udział członków Izby prosimy o udzielenie odpowiedzi na poniższe pytania.

1. Napisz w jakich szkoleniach brałbyś udział (podaj w miarę szczegółową propozycję tematów):

.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. Jakie terminy szkoleń najlepiej by Ci odpowiadały?

a) podaj dzień tygodnia

b) podaj godzinę rozpoczęcia i zakończenia

.....

3. Jakie terminy należy wykluczyć?

a)

biuletyn informacyjny nr 1/2005

Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

4. Czy chciałbyś aby szkolenia były organizowane?
a) raz w miesiącu
b) dwa razy w miesiącu
c) rzadziej

5. Podaj najdogodniejsze dla Ciebie miejsce szkolenia.
.....

6. Podaj czy jeśli nie będzie dostatecznej ilości chętnych na szkolenia w wybranym przez Ciebie miejscu, to czy może być Rzeszów?
a) tak
b) nie

7. Czy Twoim zdaniem należałoby o szkoleniach powiadomić Twój zakład pracy?
a) jeżeli tak to podaj adres Zakładu Pracy
.....

8. Czy chciałbyś indywidualnie być informowany o szkoleniach? Jeśli tak to podaj swój numer przynależności do Izby

9. Podaj na jakim stanowisku pracujesz.
a) kierownik budowy
b) inspektor nadzoru
c) projektant
d) inne

Wypełnioną ankietę lub odpowiedź na nią napisaną w innej formie prosimy przekazać na adres podany wyżej.

Serdecznie dziękujemy za udział w ankiecie
Komisja Szkolenia Zawodowego

ZAPROSZENIE DO UDZIAŁU W ANKIECIE DOTYCZĄCEJ SZKOLEŃ

Zwracamy się do wszystkich członków Izby, którzy chcieliby brać udział w bezpłatnych szkoleniach organizowanych przez PDK OIIB o wypełnienie dołączonej do obecnego „Biuletynu Informacyjnego” ankiety dotyczącej szkoleń.

Propozycje zgłoszone w tych ankietach będą podstawą do opracowania planu szkoleń na okres do grudnia 2005w taki sposób, by w maksymalnym stopniu uwzględnić zgłoszone oczekiwania. Z tego względu prosimy o przekazanie wypełnionej ankiety, lub odpowiedzi na pytania w niej zawarte napisane w innej formie na nasz adres PDK OIIB 35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20 pokój 608 lub pocztą elektroniczną na adres pdk@piib.org.pl, w terminie do końca kwietnia 2005 r.

Niezależnie od ankiety, zwracamy się do Państwa o bieżące przekazywanie na nasz adres wszelkich propozycji i uwag dotyczących szkoleń organizowanych przez PDK OIIB, ich tematyki, zakresu, formy, czasu trwania, terminów, miejsca, itp.

Wszystkie zgłoszone uwagi będą rozpatrywane przez działającą w strukturach PDK OIIB Komisję Doskonalenia Zawodowego i uwzględnione w miarę możliwości przy organizowaniu następnych szkoleń.

Za udział w ankiecie i zgłoszone uwagi serdecznie wszystkim dziękujemy.

Przewodniczący Komisji Doskonalenia Zawodowego

Tadeusz Winnicki

KOMUNIKAT: NOWE KORZYSTNE DOPŁATY DO SZKOLEŃ I KURSÓW ORGANIZOWANYCH NA PODKARPACIU

PDK OIIB zawiadamia, że od 1 stycznia 2005 każdy członek Izby może uzyskać zwrot części nakładów poniesionych na udział w szkoleniach, kursach, seminariach itp. Zwrot można uzyskać dwa razy w roku. Wysokość zwrotu jest ustalana indywidualnie na pisemny wniosek zainteresowanego, ale nie może to być kwota większa niż 70% poniesionych przez członka Izby nakładów na szkolenie i równocześnie nie może być wyższa niż koszty bezpośrednie identycznego szkolenia organizowanego przez PDKOIIB.

Dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej za zgodą Prezydium PDK OIIB wysokość zwrotu kosztów może być większa niż 70%.

Aby uzyskać pomoc finansową, jak wyżej, należy złożyć w Biurze PDK OIIB pisemny wniosek na trzydzieści dni przed planowanym terminem szkolenia. O sposobie załatwiania wniosku zainteresowany będzie poinformowany co najmniej 10 dni przed datą rozpoczęcia szkolenia.

Uwaga:

PDK OIIB nie przewiduje w 2005 r innych form dopłat do szkoleń i kursów organizowanych przez stowarzyszenia naukowo-techniczne i inne podmioty tym się zajmujące.

ZAWIADOMIENIE O SZKOLENIACH I KURSACH ORGANIZOWANYCH NA TERENIE PODKARPACIA

Zawiadamiamy, że do dnia oddania niniejszego biuletynu informacyjnego do druku Punkt Informacji Szkoleniowej PDK OIIB otrzymał zawiadomienie o następujących szkoleniach organizowanych na naszym terenie

- 14 kwietnia 2005 r. – „DOŚWIADCZENIA I UWAGI ZE STOSOWANIA INSTRUKCJI ITB 334/2002 BEZSPÓJNY SYSTEM OCIEPLENIA ŚCIAN ZEWNĘTRZNYCH BUDYNKÓW”

- organizator PZITB O/Rzeszów Rzeszów, ul. PCK 2.

tel. (0-17) 86-24-135

Koszt udziału w seminarium wynosi 145 zł

Uwaga: Termin składania wniosków o dofinansowanie przez PDK OIIB kosztów uczestnictwa w tym szkoleniu w wysokości 120 zł, przedłużono do dnia 6 kwietnia 2005 r.

- 28 – 30 kwietnia 2005 r. – „PODSTAWY PROJEKTOWANIA W PROGRAMIE AUTOCAD” szkolenie trzydniowe.

Organizator: „Danmar Computers”, Rzeszów, ul. Słowackiego 7A ,
tel. (017) 853-66-72.

Koszt szkolenia 300 zł.

Uwaga: Termin składania wniosków o częściowy zwrot kosztów w tym szkoleniu przedłużono do 14 kwietnia 2005 r.

- 19 – 21 maja 2005 r. – „PODSTAWY PROJEKTOWANIA W PROGRAMIE AUTOCAD” szkolenie trzydniowe – organizator i koszty j.w.

- 30 maja 2005 r. do 3 czerwca 2005 r.

„PODSTAWY PROJEKTOWANIA W PROGRAMIE AUTOCAD”
szkolenie pięciodniowe w godzinach popołudniowych organizator i koszty j.w.

ZAPROSZENIE NA SZKOLENIA ORGANIZOWANE PRZEZ PDK OIIB

Uwaga. Udział w tych szkoleniach jest bezpłatny. Warunkiem uczestnictwa w szkoleniu jest zgłoszenie udziału w biurze PDK OIIB 35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20 p.604 lub telefonicznie na numer (0-17) 8507705, albo pocztą elektroniczną na adres: pdk@piib.org.pl, co najmniej siedem dni przed datą szkolenia. Ilość miejsc na szkoleniu jest ograniczona i o przyjęciu zgłoszeń decyduje ich kolejność. Dla dalszych zgłoszeń zostanie wyznaczony nowy dodatkowy termin szkolenia.

Szczegółowy program szkoleń:

- 12 kwietnia 2005 r. – godz. 10:00 – 14:00 – NOWELIZACJA ROZPORZĄDZENIA O WARUNKACH TECHNICZNYCH JAKIM POWINNY ODPOWIEDAĆ BUDYNKI I ICH USYTUOWANIE
część 5 – wymagania szczegółowe
- 26 kwietnia 2005 r. – godz. 10:00 – 14:00 – Informacja z konferencji „ELEKTROENERGETYCZNE I TELEKOMUNIKACYJNE LINIE KABLOWE I NAPOWIETRZNE – KABEL 2005”
– prezentuje mgr inż. Adam Szalwa
- 9 maja 2005 r. – godz. 10:00 – 14:00 – PROWADZENIE NADZORU W KONTRAKTACH FIDIC
- prezentuje mgr inż. Zbigniew Chrobak
- 17 maja 2005 r. – godz. 1000 – 1400 – UZGADNIANIE DOKUMENTACJI PROJEKTOWEJ W ZUD – przegląd uregulowań prawnych
- 7 czerwca 2005 r. – godz. 10:00 – 13:00 – NOWOŚCI W GEOTECHNICE I BUDOWNICTWIE – PRZEKAZ Z KONFERENCJI „WARSZTAT PRACY PROJEKTANTA KONSTRUKCJI – 2005 –

część pierwsza – prezentuje dr inż. Krystyna Wróbel

- 14 czerwca 2005 - godz. 10:00 – 14:00 – NOWOŚCI W GEO-TECHNICE I BUDOWNICTWIE – PRZEKAZ Z KONFERENCJI „WARSZTAT PRACY PROJEKTANTA KONSTRUKCJI – 2005 – część druga – prezentują dr inż. Wiesław Kubiszyn i mgr inż. Adam Tarnawski
- 28 czerwca 2005 r. – godz. 10:00 – 14:00 – ROZPORZĄDZENIE O WARUNKACH TECHNICZNYCH JAKIM POWINNY ODPOWIADAĆ BUDYNKI – BRANŻA ELEKTRYCZNA
- 5 lipca 2005 r. – godz. 1000 – 1400 – ROZPORZĄDZENIE O WARUNKACH TECHNICZNYCH JAKIM POWINNY ODPOWIADAĆ BUDYNKI – BRANŻA SANITARNA
- 6 września 2005 r. – godz. 10:00 – 13:00 – NOWOŚCI W BUDOWNICTWIE – PRZEGLĄD NOWYCH UREGULOWAŃ PRAWNYCH
- 20 września 2005 r. – godz. 10:00 – 14:00 PRZEPISY PRZECIWOPOŻAROWE OBOWIĄZUJĄCE NA PLACU BUDOWY I W OBIEKCIE BUDOWLANYM

Wszystkie szkolenia odbędą się w siedzibie PDK-OIIB Rzeszów, ul. Słowackiego 20 – budynek Elektromontażu – Rzeszów. W przypadku zmiany lokalizacji szkolenia wszyscy, którzy zgłosili swój udział zostaną powiadomieni indywidualnie.

Zapraszamy do udziału w szkoleniach

